

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 78583/14/O100/2000/14/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 35236/14/2000
COIOX00JENLI

Dne: 04.08.2014

Rozhodnutí nabylo právní moci

dne: - 5 -08- 2014

a stalo se vykonatelným

dne: 5.9.2014

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **HUNSGAS s. r. o.**, se sídlem Franzova 125, 614 00 Brno, IČ 25277715, podaném proti rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Jihočeského a Vysočina ze dne 23. 6. 2014, č. j. ČOI 67839/14/2000/R0670/PHM/Bö, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **250.000,- Kč** (slovy: dvě stě padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1106702114, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1106702114, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že na čerpací stanici LPG č. 46 v Humpolci dne 25. 3. 2014 prodávala zkapalnělý ropný plyn pro pohon (LPG), který nesplňoval požadavky na jakost a složení stanovené vyhláškou MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška MPO“), neboť v rozporu s ust. § 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky MPO LPG neodpovídalo ČSN EN 589+A1 (2012) ukazateli jakosti z hlediska obsahu síry, když prokazatelně obsahovalo síru v hodnotě 87,8 mg/kg, tj. v hodnotě významně překračující maximální povolený limit 60 mg/kg.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 250.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že odběr vzorku dne 25. 3. 2014 proběhl v rozporu se zákonem. Podle ust. § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách je na čerpací stanici zakázáno plnění mobilních tlakových nádob zkapalněnými ropnými plyny, s výjimkou čerpání zkapalněných ropných plynů do pevně zabudovaných palivových nádrží motorových vozidel. Odběr vzorku pak proběhl do vzorkovnic- tlakových nádob, což je v rozporu s výše uvedeným. Důkaz tak byl pořízen v rozporu s právními předpisy a není možné jej ve smyslu ust. § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, použít jako důkazní prostředek ve správním řízení. Správní orgán tedy nemá žádný důkazní prostředek, který by mohl ve správním řízení použít, který by svědčil o spáchání správního deliktu ze strany odvolatele.

Odvolatel dále uvádí, že kontrolní analýza měla proběhnout dne 27. 3. 2014, výsledky rozboru vzorků však byly odvolateli doručeny až dne 23. 4. 2014, čímž správní orgán odvolateli znemožnil provedení kontrolní analýzy nelegálně odebraného vzorku. Odvolatel se proto není schopen vyjádřit k tomu, zda obsah síry v LPG odebraném na jeho čerpací stanici splňovalo či nesplňovalo zákonem stanovené hodnoty. Odvolatel byl nucen v tomto odvolání vycházet z toho, že kontrolní zjištění byla správná, avšak o správnosti má důvodné pochybnosti. Podle odvolatele navíc z dokumentů, které mu byly předloženy, nijak nevyplývá, že by se zkušební protokol č. 58275 ze dne 27. 3. 2014 týkal vzorku odebraného na jeho čerpací stanici. Protokol nijak neprokazuje, že by laboratoří testovaný vzorek byl vzorkem odebraným u odvolatele. Správní orgán tak podle odvolatele nijak neprokázal, že by vzorek nelegálně odebraný na čerpací stanici odvolatele byl v rozporu se stanovenými jakostními požadavky, tedy že by se odvolatel dopustil daného správního deliktu.

Odvolatel opakuje svou argumentaci uplatněnou již v řízení před orgánem prvního stupně, že je přesvědčen o tom, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zahájení správního řízení, neboť za případný správní delikt již byla odvolateli uložena pokuta rozhodnutím ze dne 23. 4. 2014, č. j. 27/0413/14. Rozhodnutí je již pravomocné a odvolatel pokutu uhradil. V případě obou kontrol se jednalo o závoz ze stejné dodávky, odvolatel tak má za to, že se jedná o jeden a tentýž skutek, za který byl již potrestán. Odvolatel v tomto poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2009, č. j. 6 As 44/2008-142, ve kterém je konstatováno, že zásada ne bis in idem platí i v oblasti správního trestání. Jedná se o princip vyjádřený v čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod i v čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Předpokladem

uplatnění tohoto principu je totožnost skutku a totožnost pachatele správního deliktu. Odvolateli připadá naprosto absurdní, aby za jeden skutek- závoz zboží z jedné údajně vadné dodávky, byla uložena pokuta dvakrát. Absurdnost by vynikla ještě více, pokud by kontrola proběhla ve stejný čas např. na 20 prodejních místech.

Odvolatel vždy při nákupu LPG požaduje od dodavatelů předložit certifikáty, které prokazují, že vlastnosti nakupovaného LPG odpovídají českým právním předpisům. Tak tomu bylo i v případě kontrolovaného LPG. Certifikát o vlastnostech LPG, které bylo předmětem kontroly, byl předložen již v řízení před orgánem prvního stupně. Odvolatel nakupuje LPG výhradně od dodavatelů, kteří předkládají certifikáty osvědčující splnění jakostních požadavků na pohonné hmoty. Odvolatel působí na trhu od roku 1997, za celou dobu je tento případ prvním, kdy byl zjištěn prodej nejakostní pohonné hmoty, ačkoli byl odvolatel v minulosti Českou obchodní inspekcí mnohokrát kontrolován. Odvolatel tak neměl důvod pochybovat o správnosti certifikátů od dodavatelů. Odvolatel je toho názoru, že z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel za správní delikt neodpovídá ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení své právní povinnosti zabránil. Orgán prvního stupně však toto ustanovení vykládá zcela mylně a v rozporu s jeho jazykovým výkladem. Orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že toto ustanovení dopadá pouze na skutečnosti objektivního charakteru, např. na případy neodvratitelných událostí způsobených vyšší mocí. Odvolatel k tomu poznamenává, že pokud by zákonodárce chtěl liberaci takto upravit, učinil by tak. Odvolatel po této zkušenosti zavedl opatření spočívající v tom, že veškeré dodávky v rámci spolupráce s SGS nyní kontroluje, což odvolatele stojí desítky tisíc Kč. Odvolatel přestal odebírat zboží od subjektů, kde byl zjištěn vyšší obsah síry.

Odvolatel dále namítá, že mu byla uložena pokuta v nepřiměřené výši. Pokud jde o způsob spáchání správního deliktu, orgán prvního stupně vychází ve své úvaze z důkazu, který důkazem být nemůže, nicméně u nelegálně odebraného vzorku LPG mělo dojít k odchylce o 27,8 mg/kg, stanovené maximum činí 60 mg/kg. Je třeba si uvědomit, že pro LPG pro plnění do lahví pro topné účely je limit stanoven na 100 mg/kg. Odvolatel se tedy domnívá, že se v jeho případě nejedná o významnou odchylku, která by odůvodňovala uložení pokuty ve výši 250.000,- Kč. Odvolatel však správní delikt nespáchal úmyslně a navíc vynaložil veškeré úsilí, aby k tomuto nedošlo. Co se týče následku správního deliktu, odvolatel uvádí, že nárazové natankování takto nejakostního paliva nemůže nijak poškodit motor vozidla nebo palivovou soustavu. V minulosti navíc platily předpisy, kde byl připuštěn vyšší obsah síry ve výši násobků zjištěné hodnoty. Z hlediska následků pro motorová vozidla tak odvolatel konstatuje, že zde nejsou vůbec žádné následky. Orgán prvního stupně dále argumentoval vlivem používání LPG s vyšším obsahem síry na životní prostředí, tento argument je však zcela lichý, správní orgán ho ani nijak nerozvádí a nezabývá se tím, jakým způsobem může dojít k poškození životního prostředí. Rozhodnutí je tedy v tomto nepřezkoumatelné. Právní předpisy upravující kvalitativní požadavky na PB v lahvích připouštějí obsah síry ve výši 100 mg/kg. Tento PB je pak spalován jako palivo v bytových sporácích apod., dochází tedy k jeho spalování v uzavřených prostorách s výskytem osob. Pokud by odvolatel zjistil vyšší obsah síry v LPG, použil by jej k plnění PB lahví a takto by jej prodal s tím, že emise při jeho spalování by byly stejné, nebo i vyšší, neboť při spalování ve spalovacích motorech dochází díky podstatně vyšší teplotě k lepšímu odbourávání síry, nadto ke spalování dochází v otevřeném prostoru. Pro naplnění PB lahví tedy pohonná hmota splňovala veškeré zákonné požadavky. Vliv na životní prostředí je tedy nulový nebo i pozitivní, neboť PB by byl spálen, a to navíc z velké části v uzavřených prostorách. Odvolatel dodává, že tvrzený následek na životní prostředí způsobil svojí laxností zejména správní

orgán, neboť k odběru vzorku došlo dne 25. 3. 2014, k rozboru dne 27. 3. 2014, avšak o výsledcích byl odvolatel uvědoměn až dne 23. 4. 2014. Pokud by správní orgán postupoval s náležitou péčí, odvolatel by stáhl pohonnou hmotu z prodeje a využil by jí k plnění do láhví, pro což splňuje všechny podmínky. Nedošlo by ke spálení PB v motorech vozidel. Odvolatel uvádí, že v ČR je prodáno více plynu k topení než pro pohon motorových vozidel.

Odvolatel se v odvolání dále věnuje srovnání případu s obdobnými případy a má za to, že i z tohoto pohledu se jedná o pokutu nepřiměřeně vysokou. Orgán prvního stupně sám v odůvodnění rozhodnutí nijak nezohlednil jak možnou opakovanost, tak ani to, že odvolatel nebyl trestán, tyto okolnosti ponechal bez váhy na projednávaný případ. Odvolatel považuje v této souvislosti za šokující, že odvolatel byl za stejný tvrzený správní delikt již potrestán pokutou ve výši 20.000,- Kč (rozhodnutí ze dne 27. 4. 2014, č. j. 27/0413/14). Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta 12,5 x vyšší. Již jen z tohoto srovnání je zřejmé, že se pokuta uložená odvolateli odchyluje od pokut ukládaných v obdobných případech. Ze zveřejněné rozhodovací praxe České obchodní inspekce je odvolateli známo, že společnosti Kumegas PB s. r. o. byla za dvě porušení zákona v Moravskoslezském kraji uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč a za dvě porušení zákona v Jihomoravském a Zlínském kraji 350.000,- Kč. Odvolateli byla za jedno porušení uložena pokuta ve výši 250.000,- Kč.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby o odvolání bylo rozhodnuto tak, že se napadené rozhodnutí ruší a řízení se zastavuje, nebo tak, že se napadené rozhodnutí změní tak, že odvolateli bude uložena pokuta v co nejnížší výši.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

K námitce odvolatele, že odběr vzorků na jeho čerpací stanici proběhl v rozporu se zákonem, odvolací orgán uvádí, že podle ust. § 7 odst. 2 písm. a) zákona o pohonných hmotách je Česká obchodní inspekce oprávněna kontrolovat složení a jakost pohonných hmot u výrobce, distributora, dovozce, vývozce a u provozovatele čerpací stanice, a to i během přepravy. Za účelem naplnění tohoto ustanovení je třeba odebírat vzorky pohonných hmot (oprávnění odebírat vzorky v souvislosti s výkonem kontroly je dáno ust. § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „kontrolní řád“). Pro odběr vzorků LPG na čerpacích stanicích je používán standardizovaný operační postup č. 98, jedná se o postup akreditovaný Českým institutem pro akreditaci, který přizpůsobuje postup daný technickou normou ČSN EN 4275 (Zkapalnělé ropné plyny – Vzorkování) podmínkám odebírání vzorků zkapalnělých plynů na čerpacích stanicích. Při kontrole bylo postupováno zcela v souladu s postupy stanovenými ve výše uvedených dokumentech. Odběr vzorku byl prováděn přizvanou osobou, pracovníkem SGS. Výše uvedené je zaznamenáno i v úředním záznamu z kontroly provedené dne 25. 3. 2014, kde se mimo jiné uvádí: „Pracovník SGS postupuje při odběru LPG podle standardního operačního postupu, akreditovaného Českým institutem pro akreditaci „Odběr vzorků plyných a zkapalnělých paliv“ podle ČSN EN ISO 17025.“ Zákaz daný ust. § 5 odst. 5 zákona o pohonných hmotách se tedy na provádění kontrol jakosti a složení pohonných hmot nevztahuje. Odběr vzorků byl proveden zcela

v souladu s platnými právními předpisy a technickými normami. Rozbor takto odebraného vzorku nepochybně může sloužit jako podklad pro vydání rozhodnutí.

Odvolatel dále poukazuje na dlouhou dobu, která uběhla mezi odebráním a rozbořem vzorku LPG a doručením výsledku odvolateli. K tomu odvolací orgán uvádí, že podle ust. 12 odst. 2 kontrolního řádu musí být protokol o kontrole vyhotoven do 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu. Posledním kontrolním úkonem bylo zhodnocení stavu dne 22. 4. 2014, ještě téhož dne byla podána datová zpráva obsahující protokol o kontrole ze dne 22. 4. 2014, jehož přílohou byl úřední záznam ze dne 25. 3. 2014 a výsledky rozborů učiněných společností SGS Czech Republic s. r. o., Divize paliv a maziv (zkušební protokol č. 58275 a inspekční zpráva č. 887/2014). Odvolací orgán tedy nemá za to, že by mezi danými událostmi byly velké časové rozestupy, odvolatel se výsledky rozboru dozvěděl (23. 4. 2014) ve lhůtě jednoho měsíce ode dne odběru LPG na jeho čerpací stanici (25. 3. 2014). Odvolatel v předchozím průběhu výsledky rozboru odebraného vzorku LPG nerozporoval. Stejný nedostatek (vyšší obsah síry než je stanovené maximum) se objevil i na jiné čerpací stanici odvolatele (kontrola ze dne 18. 3. 2014 na čerpací stanici v Pěčíně), kde byla prodávána pohonná hmota ze stejného závozu, jak uvádí odvolatel ve svých vyjádřeních. Odběr vzorků byl proveden zcela v souladu s platnou právní úpravou, jak již bylo rozebráno výše. Rozbor vzorků byl učiněn v akreditované laboratoři SGS Czech Republic s. r. o., Divize paliv a maziv, o čemž byl pořízen zkušební protokol č. 58275 a inspekční zpráva 887/2014, oboje ze dne 27. 3. 2014. Z obou dokumentů vyplývá, že byl posuzován vzorek č. 080/21/14, což je číslo vzorku shodné se vzorkem odebraným na čerpací stanici odvolatele v Humpolci dne 25. 3. 2014. Číslo vzorku je uvedeno na Protokolu o odběru vzorků pohonných hmot týkajícím se odběru vzorku LPG u odvolatele, tento protokol je přílohou úředního záznamu ze dne 25. 3. 2014. Není tedy pochyb o tom, že se zkušební protokol č. 58275 týká právě vzorku odebraného u odvolatele.

Pokud jde o namítané porušení zásady *ne bis in idem*, odvolací orgán poukazuje na ust. § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění, podle kterého je možné tutéž povinnost téže osobě uložit z téhož důvodu pouze jednou. V daném případě nebyla uložena povinnost ze stejného důvodu jako v případě povinnosti uložené rozhodnutím ze dne 23. 4. 2014, č. j. 27/0413/14, kdy se odvolatel dopustil sice stejného správního deliktu, kdy byl zjištěn prodej nejakostního LPG v ukazateli obsahu síry, avšak v jiné době (dne 18. 3. 2014) a na jiné čerpací stanici (v Pěčíně). Nejednalo se tak o tentýž skutek, na čemž nic nemění skutečnost, že se jednalo o pohonné hmoty ze stejné dodávky. Prvním skutkem je prodej nejakostní pohonné hmoty LPG, kdy byla zjištěna hodnota obsahu síry 72 mg/kg (max. 60 mg/kg) dne 18. 3. 2014 na čerpací stanici v Pěčíně, druhým skutkem je prodej nejakostní pohonné hmoty LPG dne 25. 3. 2014 na čerpací stanici v Humpolci, kdy byl zjištěn obsah síry 87,8 mg/kg. Zjištěné odchylky tedy byly rozdílné, což má vliv na závažnost správního deliktu, a tím i na výši uložené pokuty. Následky spočívající v tom, že zákazník očekává, že mu bude prodána pohonná hmota splňující všechny kvalitativní požadavky, se týkaly odlišných zákazníků (jedni čerpali pohonné hmoty v Pěčíně, jiní v Humpolci), vzhledem k rozdílným odchylkám byla rozdílná i pravděpodobnost poškození motorů vozidel. V žádném případě se tedy nejedná o porušení zásady „ne dvakrát o tomtéž“, když se jednoznačně jednalo o dva odlišné skutky. Odvolatel není viněn ze závozu zboží z jedné vadné dodávky, ale z prodeje nejakostní pohonné hmoty, kterou odvolatel prodával na dvou různých čerpacích stanicích v různém čase různým zákazníkům.

Co se týče naplnění liberačního důvodu odvolatelem, odvolací orgán má za to, že odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby zabránil

porušení právní povinnosti. Odvolatel pouze poukazuje na to, že po svých dodavatelích požaduje certifikáty, které prokazují, že vlastnosti nakupovaného LPG odpovídají jakostním požadavkům. Pouhé spoléhání se na tvrzení dodavatele nelze považovat za vyvinutí veškerého úsilí. Nadto byly nejakostní pohonné hmoty podle vyjádření odvolatele dodány novým dodavatelem, v takovém případě je třeba zvýšené opatrnosti. Odvolací orgán upřesňuje tvrzení orgánu prvního stupně, k aplikaci ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách je dán důvod především (nikoli pouze) v případech nepředvídatelných událostí, typicky zásahů vyšší moci. Každý případ je třeba posuzovat individuálně, účastníkem řízení však musí být prokázáno, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení své právní povinnosti zabránil. Odvolatel však pouze spoléhal na certifikáty o jakosti pohonných hmot předložené dodavatelem, aniž by kvalitu pohonných hmot jakkoli ověřoval. Odvolatel uvádí, že zavedl opatření spočívající v tom, že veškeré dodávky nyní kontroluje, odvolací orgán však k této skutečnosti zvláště nepřihlédl, neboť odvolatel toto své tvrzení nijak nedokládá. Určité nápravné kroky byly ve prospěch odvolatele zohledněny již orgánem prvního stupně.

Odvolatel dále namítá nepřiměřenost výše uložené pokuty. K úvahám o způsobu spáchání správního deliktu odvolatel uvádí, že odchylka od mezní hodnoty není taková, aby opravňovala uložení tak vysoké pokuty, nadto když pro LPG plněné do lahví pro topné účely je stanoven limit 100 mg/kg. Odvolací orgán podotýká, že limit pro LPG plněné do lahví je v dané věci zcela irelevantní, v tomto správním řízení se vychází z hodnot stanovených pro LPG jako pohonnou hmotu (ČSN EN 589+A1 (2012) Motorová paliva - Zkapalněné ropné plyny (LPG) - Technické požadavky a metody zkoušení), stanovené maximum 60 mg/kg odvolatel překročil o 27,8 mg/kg, což je nepochybně značná odchylka, která svědčí v neprospěch odvolatele. Taková odchylka vzniká buď úmyslnou manipulací s palivem, nebo přímo ve výrobě. Správní orgán má za to, že se v daném případě jednalo o výrobní problém. Odvolací orgán dodává, že odpovědnost za daný správní delikt je odpovědností objektivní, kdy postačuje pouhé zjištění porušení právní povinnosti, správní orgán není povinen zkoumat míru zavinění pachatele. Míra zavinění je však zohlednitelná v rámci úvah o výši sankce, kdy by se prokázání úmyslného jednání výrazně projevilo ve výši pokuty v neprospěch pachatele. V daném případě úmysl nebyl prokázán.

Pokud jde o námitky odvolatele k hodnocení následku spáchání správního deliktu v napadeném rozhodnutí, odvolací orgán opětovně zdůrazňuje, že v daném případě je posuzováno LPG jako pohonná hmota, nikoli LPG jako topný plyn určený pro použití v domácnostech. Kvalitativní požadavky jsou v obou případech nastaveny odlišně a nelze je směřovat. Pro stanovení přísnějších limitů obsahu síry v LPG jako pohonné hmoty jistě existují pádné důvody, jedním z nich je o i ochrana životního prostředí, kdy se díky přísným limitům daří snižovat emise oxidů síry do ovzduší. Vyšší obsah síry v LPG je tedy jednoznačně nežádoucím jevem i z hlediska ochrany životního prostředí, což je skutečnost, kterou je třeba přičíst odvolateli k tíži (zejména vzhledem ke zjištěné odchylce, kdy již může být vliv na životní prostředí reálný). Orgán prvního stupně se v napadeném rozhodnutí jasně zabýval tím, jakým způsobem může být životní prostředí poškozeno, když uvedl, že následkem prodeje LPG s vysokým obsahem síry dochází k vyšším emisím oxidů síry do ovzduší, což vede k vyššímu znečištění životního prostředí. Orgán prvního stupně se dále zabýval tím, že v důsledku takto nejakostní pohonné hmoty nemůže dojít k okamžitému negativnímu dopadu na motory vozidel, při dlouhodobějším používání takové pohonné hmoty však nelze poškození motorů vozidel vyloučit, když může docházet ke koroznímu působení zejména na barevné kovy obsahující měď, čímž může být způsobeno poškození palivových systémů vozidel. I v tomto je nepodstatné, že před lety byly jakostní limity nastaveny méně

přísně, odvolatel je povinen dodržovat platné právní předpisy. K uvedeným následkům na motor vozidel může, ale nemusí, dojít, daný správní delikt je deliktem ohrožovacím, kdy k jeho spáchání postačuje pouhé ohrožení právem chráněného zájmu. Nadto je zákazník, který načerpal pohonnou hmotu neodpovídající kvalitativním požadavkům, poškozen již jen tím, že mu byla prodána pohonná hmota, která nesplňuje stanovené požadavky, neboť zákazník očekává, že nakupuje pohonnou hmotu, která vyhovuje požadavkům právních předpisů a technických norem. K době mezi kontrolou a oznámením výsledku rozborů se odvolací orgán vyjadřoval již výše. Odvolateli není přičítána k tíži doba od provedení kontroly do doby stažení nejakostní pohonné hmoty z prodeje. Následky jsou vztahovány k době kontroly. Odvolací orgán na okraj poznamenává, že pokud bylo LPG ze stejné dodávky jako LPG na čerpací stanici v Pěčíně, které bylo kontrolou ze dne 18. 3. 2014 zjištěno jako nejakostní (odvolatel se o výsledku kontroly dozvěděl dne 20. 3. 2014, téhož dne odvolatel zastavil provoz čerpací stanice v Pěčíně) mohl odvolatel předpokládat, že nejakostní bude i LPG na čerpací stanici v Humpolci a mohl ho stáhnout z prodeje již na základě tohoto zjištění, příp. si mohl sám ověřit jakost pohonné hmoty prodávané v Humpolci.

Orgán prvního stupně řádně odůvodnil i to, z jakých důvodů nepřihlédl k tomu, že se odvolatel dopustil daného správního deliktu při zmiňované kontrole v Pěčíně dne 18. 3. 2014, ani k tomu, že se odvolatel jindy daného správního deliktu nedopustil. V době kontroly na čerpací stanici v Humpolci řešené v tomto správním řízení ještě nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí o kontrole ze dne 18. 3. 2014, odvolateli tak nelze přičítat k tíži, že se z pokuty uložené rozhodnutím ze dne 23. 4. 2014, č. j. 27/0413/14, nepoučil a že nepřijal dostatečná opatření, aby k páchání daného správního deliktu již nedocházelo. Ke zohlednění skutečnosti, že se odvolatel v minulosti daného správního deliktu nedopustil, orgán prvního stupně také nepřikročil, a to právě z důvodu zjištění pochybení při kontrole dne 18. 3. 2014, tedy jisté opakovanosti porušení dané právní povinnosti. Jako k mírné polehčující okolnosti pak bylo přihlédnuto k tomu, že odvolatel podle svých tvrzení učinil nápravné kroky, které odvolatel více nerozvedl a nijak nedoložil, při následných kontrolách na čerpacích stanicích odvolatele již nebylo zjištěno porušení právní povinnosti podle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Co se týče námítky odvolatele, že uložená pokuta neodpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech, odvolací orgán uvádí, že tento názor odvolatele nesdílí. Pokud jde o rozhodnutí ze dne 23. 4. 2014, č. j. 27/0413/14, kterým byla odvolateli uložena pokuta ve výši 20.000,- Kč, odvolací orgán musí konstatovat, že pokuta v této výši se zcela vymyká rozhodovací praxi České obchodní inspekce v obdobných případech a má za to, že odvolateli mohla být v tomto případě uložena pokuta daleko vyšší. Pokud jde o rozhodnutí inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého, na které odvolatel poukazuje ve svém odvolání a kterým byla uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách při dvou kontrolách (odchylka v parametru obsah síry), odvolací orgán uvádí, že se jedná o rozhodnutí, které dosud nenabýlo právní moci, proto z něj pro porovnání výše pokut nelze vycházet. Odvolatel poukázal i na pravomocné rozhodnutí ze dne 29. 5. 2014, č. j. ČOI 37633/14/O100/3000/14/HI/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 350.000,- Kč, které se týká zjištěných odchylek v parametru síra při dvou kontrolách (146,2 mg/kg a 178,1 mg/kg), tímto rozhodnutím byla tedy uložena pokuta o 100.000,- Kč vyšší než odvolateli, když pochybení bylo zjištěno ve dvou případech a odchylky byly významně vyšší než v případě odvolatele. Odvolací orgán v tomto dále poukazuje na pravomocné rozhodnutí ze dne 29. 5. 2013, č. j. 62637/13/3100/R 0056/Vit, kterým byla podnikající fyzické osobě uložena pokuta ve výši 200.000,- Kč pro nesplnění jakostních požadavků LPG v jednom ukazateli (oktanové číslo motorovou metodou) při jedné kontrole; a na pravomocné rozhodnutí ze dne 10. 4. 2013,

č. j. ČOI 19273/13/O100/2700/12/13/Hy/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč pro nesplnění jakostních požadavků LPG v jednom ukazateli (oktanové číslo motorovou metodou) při jedné kontrole (obě rozhodnutí jsou dostupná na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele- Pokuty za nejakostní paliva). Z výše uvedeného má odvolací orgán za to, že pokuta uložená odvolateli odpovídá pokutám ukládaným správním orgánem v obdobných případech. Odvolací orgán k této problematice dodává, že okolnosti jednotlivých případů zpravidla nejsou stejné, každý případ je tak třeba posuzovat individuálně a na základě takového posouzení je pak třeba určit výši sankce. Jedna ze základních zásad správního řízení vyjádřená v ust. § 2 odst. 4 správního řádu správnímu orgánu ukládá jednat tak, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, tedy nikoli, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů byla přijímána zcela shodná řešení.

Odvolací orgán tedy neshledal žádný důvod ke snížení výše uložené pokuty. Orgán prvního stupně se řádně zabýval všemi kritérii pro uložení sankce stanovenými v ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky, a tato řádně vyhodnotil. Odvolací orgán považuje uloženou pokutu za přiměřenou, odpovídající okolnostem daného případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Závěrem odvolací orgán informuje odvolatele o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách. Žádost je třeba adresovat inspektorátu ČOI Jihočeskému a Vysočina. Při rozhodování bude zvažováno, zda účastník splnil zákonné podmínky pro povolení splátek (ust. § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění). Žádost proto musí být řádně odůvodněna a doložena důkazy. Žádost je podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v platném znění, ve spojení s ust. bodu 1 písm. d) položky 1 sazebníku, jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněna částkou 400,- Kč, kterou lze uhradit kolkovou známku zaslanou samostatně, nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokuty ve splátkách, nebo je možné ji uhradit bezhotovostně na účet ČOI č. 3754-829011/0710 s variabilním symbolem uložené pokuty a specifickým symbolem 3711 nebo hotově na inspektorátu ČOI Jihočeském a Vysočina.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce
v z. Mgr. Vlastimil Turza
ředitel odboru právního

Odeslaná zpráva - Detail zprávy - Doručenka

Věc: HUNSGAS s.r.o. rozhodnutí PHM zamítá
ID zprávy: 216517878
Datum a čas dodání: 04.08.2014 v 17:33:53
Datum a čas doručení: 05.08.2014 v 13:41:08

Adresát: HUNSGAS s.r.o., Franzova 830/125, 61400 Brno, CZ
ID schránky: 7cma5dv

Zmocnění: Nezádáno
Odstavec: Nezádáno
Naše číslo jednací: ČOI 78583/14/O100
Naše spisová značka: Nezádáno
Vaše číslo jednací: Nezádáno
Vaše spisová značka: Nezádáno
K rukám: Nezádáno
Do vlastních rukou: Ne
Doručení fikcí zakázáno: Ne

Události zprávy:

04.08.2014 v 17:33:51 EV0: Datová zpráva byla podána.
04.08.2014 v 17:33:53 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
05.08.2014 v 13:41:08 EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu §8, odst. 1 až 4 zákona č.300/2008 Sb. v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.

COI0X00J2SY2

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

inspektorát Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích
Mánesova 3a. 370 21 České Budějovice, tel. č.: 387 722 338-9, ID datové schránky ujr2cm

Č. j.: ČOI 67839/14/2000/R0670/PHM/B6

V Českých Budějovicích dne: 23. 6. 2014

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, inspektorát Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích, v řízení zahájeném podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), rozhodla v souladu s ust. § 67 a násl. tohoto zákona **takto**:

účastníku řízení **HUNSGAS s.r.o.**
se sídlem Brno, Franzova 125, PSČ 614 00
IČ 252 77 715

ukládá

- I. na základě oprávnění dle ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen „zákon č. 311/2006 Sb.“) a podle ust. § 9 odst. 10 písm. b) téhož zákona

pokutu

ve výši **250.000 Kč** (slovy: dvě stě padesát tisíc korun českých)

za spáchání správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, kterého se dopustil účastník řízení tím, že na čerpací stanici LPG č. 46 v Humpolci dne 25. 3. 2014 v rozporu s ust. § 3 odst. 1 tohoto zákona prodávala zkapalněný ropný plyn (dále jen „LPG“ pro pohon, který nespĺňoval požadavky na jakost a složení stanovené vyhláškou MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť v rozporu s ust. § 3 odst. 1 písm. g) této vyhlášky LPG neodpovídalo ČSN EN 589+A1 (2012) ukazateli jakosti z hlediska obsahu síry, když prokazatelně obsahovalo síru v hodnotě 87,8 mg/kg, tj. v hodnotě, významně překračující maximální povolený limit 60 mg/kg.

Uloženou pokutu je účastník správního řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, č. účtu **3754-829011/0710**, VS: **1106702114**, KS: **1148** (převodním příkazem)/ **1149** (složenkou).

- II. podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení, stanovenou v ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, a to ve výši

1.000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých)

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet České obchodní inspekce u ČNB v Praze 1, č. účtu **19-829011/0710**, VS: **1106702114**, KS: **0378** (převodním příkazem)/ **0379** (složenkou).

ODŮVODNĚNÍ

Inspektoři inspektorátu Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích České obchodní inspekce dne 25. 3. 2014 provedli z výdejního stojanu odběr LPG pro pohon (vzorek LPG odebrán pod č. 080/21/14), který účastník řízení prodával toho dne ze stojanu na čerpací stanici LPG č. 46 v Humpolci. O odběru byl

sepsán úřední záznam, jehož přílohu tvoří protokol o odběru s označením odebraného vzorku LPG. Odebrané vzorek prodáváného byl následně podroben laboratornímu posouzení jakosti, které prováděla akreditovaná osoba - společnost SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv (dále jen „akreditovaná laboratoř“). Předmětné LPG dle laboratorního posouzení prokazatelně překročil z hlediska obsahu síry povolený limit. Hodnota síry byla naměřena ve výši 87,8 mg/kg, což je hodnota významně překračující povolený limit 60 mg/kg v ČSN EN 589+A1(2012). Důkazem ve věci je zkušební protokol č. 58275, doložený inspekční zprávou č. 887/2014, v nichž jsou akreditovanou laboratoří výsledky laboratorního měření zaznamenány. LPG, prodávané dne 25. 3. 2014 na čerpací stanici LPG č. 46 v Humpolci, tak prokazatelně nesplňovalo požadavky na jakost a složení, stanovené v ust. § 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 133/2010 Sb., neboť jakost plynu pro pohon neodpovídala ČSN EN 589, a to v ukazateli jakosti z hlediska obsahu síry, neboť naměřená hodnota obsahu síry překračovala maximální povolený limit o 27,8 mg/kg, tj. velmi významně. Inspektoři o výsledku kontroly sepsali protokol o kontrole z data 22. 4. 2014 s tím, že účastník řízení byl viněn za porušení povinnosti stanovené v § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. protokol o kontrole včetně úředního záznamu a jeho přílohy – protokolu o odběru vzorků, a dále včetně zkušební protokolu č. 58275 a inspekční zprávy č. 887/2014 akreditované laboratoře byl účastníkovi řízení řádně doručen. Účastník řízení v postavení kontrolované osoby proti protokolu nepodal námitky, kterými by zpochybňoval obsah protokolu o kontrole, či postup kontrolního orgánu či výsledek jeho kontroly. Ve vyjádření, které zaslal kontrolujícím, účastník řízení uvedl, že výsledek co do vyššího obsahu síry pro něho není překvapením. Plyn byl dovezen od nového dodavatele z jedné dodávky tzv. na zkoušku. Vzhledem k výsledkům zkoušek plynu z této dodávky, přestal účastník řízení s tímto zahraničním dodavatelem spolupracovat. Účastník řízení uvedl, že nebyl ze strany dodavatele upozorněn na vysoký obsah síry, za dodávku zaplatil běžnou cenu a atest, který požaduje při každé dodávce, byl v pořádku, když i z hlediska obsahu síry bylo vše v normě. Účastník řízení současně sdělil, že závoz plynu od tohoto dodavatele byl původně proveden na čerpací stanici LPG v Rokytnici v Orlických horách, kde Česká obchodní inspekce provedla kontrolu odběrem vzorku dne 18. 3. 2014. Na základě sděleného výsledku rozboru z této kontroly (rozuměno kontroly předcházející) byl dne 20. 3. 2014 provoz čerpací stanice v Rokytnici zastaven a plyn odvezen. Následně byla provedena kontrola u všech ostatních čerpacích stanic LPG, kam mohl být plyn rovněž dovezen. I přes toto opatření byl však nejakostní plyn z této dodávky prodáván na čerpací stanici Humpolec (pozn. správního orgánu - kde byl také ještě dne 25. 3. 2014 odebrán) a tudíž účastník řízení zjišťoval, jak se na čerpací stanici dodávka plynu dostala. Zjistil, že plyn měl být rozvezen dne 14. 3. 2014 na určené čerpací stanice a zbytek měl být dovezen dne 16. 3. 2014 na plnírnu v Novém Městě na Moravě. Bez vědomí účastníka řízení však byl rozvozový plán změněn a zbytek dodávky plynu bylo dne 17. 3. 2014 dovezeno na předmětnou čerpací stanici v Humpolci. Účastník řízení tak tvrdil, že je tedy zřejmé, že i přes provedená nápravná opatření o tomto případě nevěděl (rozuměno o závozu plynu i na předmětnou čerpací stanici). Účastník řízení se ve svém vyjádření odkazoval i na sdělení, které ve věci nejakostního plynu zaslal inspektorátu Královohradeckému a Pardubickému České obchodní inspekce, který projednával prodej nejakostního LPG na čerpací stanici LPG č. 103 v Pěčíně z data 17. 3. 2014 a na jeho rozhodnutí v této věci s tím, že v předcházejících 12 případech kontrol České obchodní inspekce nejakostní plyn nebyl na čerpacích stanicích účastníka řízení zjištěn. Uvedl, že se jednalo v obou případech o první závoz, a vyvodil, že tudíž o jeden skutek, za který byl již sankčně potrestán a v této souvislosti přiložil rozhodnutí inspektorátu Královohradeckého a Pardubického České obchodní inspekce z 23. 4. 2014 č.j. Čj 27/0413/14, kterým za prodej nejakostního LPG na čerpací stanici LPG č. 103 AUKO spol. s r.o. v Pěčíně u Rokytnice v Orlických horách se účastníkovi řízení ukládala pokuta ve výši 20.000 Kč. Současně uvedl, že to platí i pro dvě následující kontroly po datu 22. 3. 2014 (pozn. správního orgánu odběr byl přitom proveden dne 25. 3. 2014), kde dle účastníka řízení opět nebyl nalezen žádný problém. Účastník řízení dle svého sdělení dbá na kvalitu a dobré jméno a rozhodně nechce poškozovat zákazníky. Na trhu působí od roku 1997 a tento případ je prvním, kde porušil normu prodáváného plynu. Opakoval svůj názor, že s ohledem na to, že se jednalo o plyn z jedné a téže dodávky, jedná se o jeden případ porušení, za který byl již sankcionován. Uvedl, že zavedl další mechanismy jak zboží zkontrolovat ještě před dodáním do České republiky. V závěru pak vyjádřil lítost, že za toto pochybení s poznámkou, že nikoliv jeho, byl již potrestán shora uvedeným rozhodnutím jiného místně příslušného správního orgánu a sdělil, že pokuta byla již zaplacená. Přílohu vyjádření pak tvoří jednak předmětné rozhodnutí ve věci prodeje nejakostního plynu v Pěčíně, které v době zaslání vyjádření nebylo pravomocné, dále kontrolní písemnosti, vzájemící se k dalším kontrolám, provedeným dalšími inspektoráty české obchodní inspekce dne 9. 4. 2014 na čerpací stanici LPG ve Velkém

Týnci a dne 16. 4. 2014 na čerpací stanici LPG v Žatci, a dále vyjádření účastníka řízení, které zaslal ve věci nejakostního plynu kontrolujícím z inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického České obchodní inspekce.

Správní orgán po shromáždění podkladů ve věci dospěl k závěru, že existuje důvodné podezření ze spáchání správního deliktu dle zákona č. 311/2006 Sb. když účastník řízení dne 25. 3. 2014 na čerpací stanici LPG č. 46 v Humpolci prodával nejakostní plyn pro pohon LPG, neboť plyn prokazatelně nesplňoval požadavky na jakost a složení stanovené vyhláškou MPO č. 133/2010 Sb., když v rozporu s ust. § 3 odst. 1 písm. g) této vyhlášky palivo neodpovídalo ČSN EN 589 v ukazateli jakosti Síry, a to z hlediska vyššího, než povoleného limitu obsahu síry v plynu, kdy zjištěnou hodnotou obsahu síry 87,8 mg/kg byl významně překročen maximální povolený limit 60 mg/kg. Správní orgán tedy zahájil ve věci s účastníkem správní řízení a učinil tak oznámením zahájení správního řízení č.j. ČOI 55355/14/2000, doručeným účastníkovi řízení dne 20. 5. 2014. V oznámení uvedl správní orgán jednak výčet podkladů, z kterých bude vycházet při rozhodování ve věci, dále účastníka řízení poučil o jeho právech a současně účastníkovi sdělil i termín, ve kterém přistoupí k rozhodování ve věci tak, aby účastník řízení měl možnost využít v přiměřené době svých práv. Účastník řízení na oznámení o zahájení správního řízení reagoval tak, že správnímu orgánu zaslal vyjádření, v němž konstatoval k věci svou lítost, neboť dle jeho slov společnost dbá na kvalitu prodáváného produktu, stejně jako na dobré jméno své společnosti. Vyjádřil své přesvědčení, že nejsou splněny podmínky pro zahájení správního řízení, neboť za delikt byl již potrestán, a v této souvislosti přiložil rozhodnutí inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického České obchodní inspekce č.j. 27/0413/14 z data 23. 4. 2014. Vycházel z toho, že se jedná o jeden závoz a tudíž o jeden skutek a odkazoval se na zásadu *ne bis in idem*. Opakovaně uvedl, že od svých dodavatelů vyžaduje vždy certifikát o vlastnostech dodávaného LPG, což také učinil i v případě předmětné dodávky plynu, a certifikát resp. atest přiložil. V atestu, vystaveném ruským akreditačním federálním orgánem pod č. 62 dne 4. 2. 2014 se uvádí z hlediska obsahu síry jen procentuální zastoupení merkaptanové síry, a to 0,0024 %. Účastník řízení se odkazoval současně na liberační ustanovení zákona a vyslovil názor, že za správní delikt neodpovídá, neboť jednak nakupuje LPG výhradně od dodavatelů, kteří při dodávce předávají certifikát, potvrzující, že nakupované zboží splňuje podmínky stanovené tuzemskými právními předpisy, a dále protože nebyl důvod pochybovat o správnosti předaných certifikátů, když společnost byla v minulosti několikrát ze strany České obchodní inspekce kontrolována, a to bez zjištění nedostatků. V této souvislosti poukázal na výsledky kontrol, které proběhly i následně, a přiložil i kontrolní písemnosti, vázající se ke kontrole z května 2014, provedené inspektorátem Moravskoslezským a Olomouckým České obchodní inspekce bez zjištění nedostatků. Účastník řízení také dovozoval z blíže neidentifikovaných informací z médií a i z informací na webových stránkách České obchodní inspekce, že problém síry v LPG je poslední době více rozšířený, což dle účastníka řízení znamená pochybení ne na straně distributorů, ale výrobců – tedy rafinérií. Účastník v závěru sdělil, že zavedl kontrolní opatření v tom smyslu, že spolupracuje s SGS, a to nejen v ČR, ale také v Polsku a na Ukrajině a tím se snaží riziko dovozu plynu, neodpovídajícího normě, zamezit. Rovněž vyjádřil svůj názor, že nález síry 87,8 mg/kg sice není v normě, ale z praktického hlediska toto množství nemůže zákazníka při nárazovém natankování nádrže poškodit.

Správní orgán poté přistoupil k rozhodování ve věci. Dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb. se správního deliktu dopustí každá právnická nebo podnikající fyzická osoba, která prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona. Dle ust. § 3 odst. 1 téhož zákona pak platí, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy²⁾ a českými technickými normami. Ve vyhlášce č. 133/2010 Sb., ust. § 3 odst. 1 písm. g) se stanoví, že požadovaná jakost je splněna, odpovídá-li LPG ČSN EN 589. Dle normy je maximální limit celkového obsahu zbytku síry po odpaření stanoven v hodnotě 60 mg/kg. LPG pro pohon, prodáváný na čerpací stanici v Humpolci dne 25. 3. 2014, prokazatelně obsahoval síru v hodnotě 87,8 mg/kg. Tato skutečnost je nezpochybnitelná. Důkazem ve věci, že byl plyn odebrán u účastníka řízení, je protokol o kontrole z data 22. 4. 2014, vycházející z úředního záznamu z data 25. 3. 2014, kde je odběr prodáváného LPG (vzorek č. 080/21/14) na předmětné čerpací stanici v Humpolci zaznamenán. Důkazem, že právě odebraný plyn neodpovídá jakostnímu ukazateli z hlediska obsahu síry a jaké hodnoty síry skutečně plyn vykazoval, je zkušební protokol č. 58275 a inspekční zpráva č. 887/2014 akreditované laboratoře. Není tak pochyb o tom, že účastník řízení prodával dne 25. 3. 2014 na čerpací stanici v Humpolci shora uvedené LPG, a není pochyb o tom, že se jednalo z hlediska nadlimitního obsahu síry o LPG nejakostní. Správní orgán zkoumal,

zda neexistuje překážka pro trestání ve věci a dospěl k závěru, že nikoliv. Správní řízení inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického České obchodní inspekci, které vyústilo v rozhodnutí č.j. 27/0413/14 ze dne 23. 4. 2014, nebylo vedeno pro závoz nejakostního plynu, ale proto, že vzorek odebraného LPG dne 17. 3. 2014 v čerpací stanici LPG č. 103 v Pěčíně u Rokytnice v Orlických horách nevyhověl v parametru síra. Účastník řízení byl tedy jednoznačně trestán pro skutek, který se stal na jiném místě a v jiné době. Proto argumentace účastníka řízení ve věci zásady *ne bis in idem* (tj. netrestat dvakrát v téže věci) je nedůvodná. Správní orgán rovněž zkoumal, zda tvrzení ve věci naplnění liberačního ustanovení zákona č. 311/2006 Sb. (odkaz na § 10 odst. 1 zákona) je důvodné. Dospěl k závěru, že argumentace je nedůvodná. Dle § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. platí, že právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Je nepochybné, že liberační důvod dle § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb. je koncipován tak, aby dopadal pouze na skutečnosti objektivního charakteru například neodvratitelnou událostí způsobenou vyšší mocí, které nelze zabránit ani při vynaložení veškerého možného úsilí. To vyplývá ostatně ze samotné dikce tohoto ustanovení zákona, formulované jako „*úsilí, které bylo možno požadovat*“, ne jako „*úsilí, které bylo možno po ní*“ (pozn. správního orgánu: po právnícké osobě) *požadovat*“. Z vyjádření účastníka řízení je zřejmé, že nakupuje LPG jen od těch dodavatelů, kteří mu při dodávce předávají certifikát, potvrzující, že nakupované zboží splňuje podmínky stanovené tuzemskými právními předpisy. Jelikož dosud (rozuměno do doby, než byl zjištěn výskyt nejakostního LPG) nebyla ze strany dozoru jakost prodávaného LPG vytýkána, nepochyboval o jakosti LPG. Ve své podstatě se účastník řízení spoléhá na své dodavatele a na to, že atesty či certifikáty, které od dodavatelů přebírá spolu s dodávkou, jsou pravdivé a z hlediska regulovaných parametrů jakosti úplné a správné. Účastník řízení neuvedl, ani to jakkoli neprokázal, že by například dodávky plynu pravidelně při závozech kontroloval v akreditovaných laboratořích a ani neuvedl, jaké alespoň elementární kroky typu odběru referenční vzorků a periodických kontrol jakosti v laboratořích v této věci provádí. Účastník řízení přitom ve vyjádření ke kontrole zcela srozumitelně sdělil, že nejakostní plyn mu byl dodán od nového dodavatele tzv. na zkoušku. O to více měl být obezřetný a nespoléhat se na atesty, které mu nový partner předloží a měl provést v akreditovaných laboratořích rozbor jakosti dodávaného plynu, a to podle standardů jakosti, uplatňovaných na území České republiky. Správní orgán konstatuje, že účastník řízení neprokázal, že vynaložil skutečně veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil, a argumentaci ve věci zbavení se odpovědnosti za deliktní jednání shledal nedůvodnou. Správní orgán v této souvislosti odmítá návrh důkazu, který účastník řízení navrhl, a to atest plynu, zpracovaný ruskou akreditační laboratoří. Důkaz nemá z hlediska zbavení účastníka řízení odpovědnosti za deliktní jednání váhu, neboť odpovědnost za spáchaný delikt je odpovědností objektivní, tj. bez subjektivní stránky, například zavinění. Je tedy nepodstatné, zda účastník řízení nevěděl o nejakosti jím prodávaného LPG či zda nejakost LPG sám nevyvolal. Účastník řízení nejakostní LPG prodával a tímto skutkem naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb. Správní orgán nad rámec předchozího přesto co do vypovídací schopnosti z hlediska obsahu navrhovanému důkazu sděluje, že atest, zpracovaný ruskou federální akreditovanou laboratoří, nedokazuje ani to, že hodnocený plyn splňuje z hlediska jakosti tuzemské právní předpisy, jak účastník řízení tvrdil. V atestu je deklarováno procento merkaptanové síry (tzn. síry bez odorantů či síry po odorizaci), viz 0,0024 %, nevypovídá nic o zbytku síry po odpaření a jejím obsahu v mg/kg tak, jak určuje limitní hodnoty harmonizovaná evropská norma ČSN EN 589. Plyn byl hodnocen evidentně ve vztahu k standardům na jakost, uplatňovaným mimo území České republiky, potažmo území Evropské unie (jakostní ukazatele LPG byly harmonizovány pro všechny členské státy unie). Není tak tedy zřejmé, co vedlo účastníka řízení, pakliže se spoléhal na předložené certifikáty, k přesvědčení, že jakost dodávaného plynu odpovídá tuzemským právním předpisům, resp. normě, na kterou se prováděcí předpis k zákonu č. 311/2006 Sb. odkazuje. Co se týče argumentů účastníka řízení, že kontroly před skutkem, projednávaným v tomto řízení, či kontroly po tomto skutku, neshledaly z hlediska jakosti LPG nedostatky, pak správní orgán obecně konstatuje, že okolnosti, zda se jedná o první delikt či delikt opakovaný, je okolností, která může ovlivnit míru závažnosti hodnoceného deliktu, nemůže však pachatele odpovědnosti za protiprávní jednání zbavit. Účastník řízení popsal, jak zareagoval poté, co se dověděl prvotně od inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického České obchodní inspekce o tom, že dodaný plyn na čerpací stanici v Pěčíně je nejakostní. I v tomto správní orgán konstatuje obecně, že míru závažnosti hodnoceného deliktu ovlivňuje i postoj pachatele a i jeho následné kroky, které učiní ve snaze neopakovat protiprávní jednání; ex post postoj pachatele a přijatá opatření však nezabývají osobu, která delikt spáchala, odpovědnosti za delikt. Správní orgán se okolnostmi projednávaného případu zabýval

v rámci správní úvahy při určení míry závažnosti a výše pokuty a v této věci odkazuje na správní úvahu ohledně závažnosti deliktu, viz níže. Obdobně odkazuje níže na správní úvahu v odůvodnění rozhodnutí ve věci dalšího argumentu - účastníkem tvrzených následků.

Správní orgán po zhodnocení podkladů nemá pochyb o tom, že správní delikt, pro který se vede toto řízení, byl spáchán a nemá pochyb o tom, že za spáchání správního deliktu je odpovědný právě účastník řízení. Správní orgán své rozhodnutí o spáchání správního deliktu založil na důkazech, kterými jsou: přitom vycházel z podkladů, které tvoří písemnosti: ve věci nejakosti LPG zkušební protokol č. 58275 a inspekční zpráva č. 887/2014 akreditované laboratoře, ve věci, že zkoumaný plyn byl prodáván u účastníka řízení pak protokol o kontrole z data 22. 4. 2014, vycházející z úředního záznamu z data 25. 3. 2014, kde je odběr prodávaneho LPG (vzorek č. 080/21/14) na předmětné čerpací stanici v Humpolci zaznamenán. Všechny uvedené důkazní písemnosti byly účastníkovi řízení řádně předány a účastník řízení se měl tak možnost s důkazy řádně seznámit před zahájením tohoto řízení. Správní orgán shledal tyto důkazy jako nepochybné a spolehlivě prokazující protiprávní skutkový stav a odpovědnost účastníka řízení. Součástí spisu jsou i další dokumenty, a to vyjádření účastníka řízení v pozici kontrolované osoby k protokolu o kontrole včetně příloh a dále i vyjádření účastníka řízení k předmětu řízení včetně příloh.

Dle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb. se za správní delikt podle § 9 odst. 1 písm. b) téhož zákona uloží pokuta do 5 000 000 Kč. Při určení výměry pokuty správní orgán ve smyslu ust. § 10 odst. 2 zákona č. 311/2006 Sb. vycházel ze závažnosti správního deliktu. Závažnost hodnotil z hlediska způsobu spáchání deliktu, jeho následků a s přihlédnutím k okolnostem projednávaného případu. Co se týče způsobu spáchání, pak správní orgán přihlédl k tíži účastníka řízení jako k významně přitěžující okolnosti k tomu, že odchylka mezi skutečným obsahem síry v plynu a mezní hodnotou je velmi významná. Činí 27,8 mg/kg, tj. o 46 % více, než je povolené maximum. K tak významné odchylce od povolených limitů dochází buď, je-li s palivem úmyslně manipulováno, anebo přímo ve výrobě, provozní nekázeň v tomto případě účastník řízení vylučuje. Správní orgán má za to, že první alternativa s ohledem k charakteru ukazatele (zvýšený obsah síry) není pravděpodobná, neboť si nedokáže představit, co by mělo vést k takovému jednání. Zcela určitě se však jedná o výrobní problém, na který měl účastník řízení přijít již při přejímce plynu tím, že plyn od dodavatele měl nechat přezkoušet u akreditované osoby, a to zvláště když plyn odebíral od nového dodavatele, navíc s atestem, který není ve shodě co do rozsahu s ukazateli, které se běžně u LPG sledují na území Evropské unie. Odchytky, takto významné, považuje správní orgán vždy za závažné, z hlediska způsobu spáchání vždy významně přitěžující pachateli protiprávního jednání. Co se týče následku spáchání správního deliktu, pak správní orgán zohlednil jako přitěžující okolnost to, že bezprostředním následkem prodeje LPG s vysokým obsahem síry jsou vyšší emise oxidů síry do ovzduší a ve výsledku vyšší znečištění životního prostředí, než je oprávněný veřejný zájem. Z hlediska vlastního dopadu na motory vozidel, v nichž jsou LPG spalovány, pak sice nehrozí okamžitý negativní dopad, ale síra, resp. její sloučeniny se usazují v motorech a při dlouhodobějším užívání takového paliva pro pohon dochází pak k oxidaci barevných kovů, tj. i těch částí motoru, které jsou z barevných kovů vyrobeny. S argumentem účastníka řízení, že z praktického hlediska a při nárazovém natankování nemůže obsah síry při hodnotě 87,8 mg/kg zákazníka poškodit, lze tedy souhlasit jen, co do hodnocení okamžitého dopadu na motor vozidla, nikoliv z hlediska okamžitého dopadu na ovzduší, jehož ochrana je ve veřejném zájmu, a nikoliv z hlediska možných následků na motor vozidla při delším užívání tohoto nejakostního plynu. Správní orgán neshledal důvod přihlédnout jakkoli k výsledkům kontrol, ať již předcházejících či následujících. Správní jednak nenahlíží na delikt jako na delikt opakovaný, neboť v době spáchání deliktu nebylo o deliktu, který projednával inspektorát Královéhradecký a Pardubický České obchodní inspekce, pravomocně rozhodnuto. Na druhou stranu však účastník řízení věděl, že dodávka plynu, zavezená do čerpací stanice v Pěčíně, je nejakostní. Jak sám uvedl, když se tuto skutečnost dověděl a zastavil dne 20. 3. 2014 distribuci plynu v Pěčíně, stejně jako u dalších stanic, o kterých věděl, že byly zavezeny nejakostním plynem. Neučinil to však plošně a na čerpací stanici v Humpolci byl plyn prodáván ještě 25. 3. 2014, tj. osm dní po prvním odběru v Pěčíně a pět dní poté, co provoz stanice v Pěčíně pro jakost prodávaneho LPG zastavil. Závažnost deliktu tak dle správního orgánu nemůže být snižována jen tím, že účastník řízení ještě nebyl za delikt trestán. Proto správní orgán nijak nezohlednil v rámci úvahy ohledně závažnosti deliktu, jak možnou opakovanost, tak ani to, že účastník řízení nebyl trestán, a tyto okolnosti ponechal bez váhy na závažnost projednávaného deliktu. Správní orgán jako k mírně polehčující okolnosti přihlédl k tvrzeným nápravným krokům ze strany účastníka řízení, byť je účastník řízení více nerozvedl a nedoložil. Jiné okolnosti, které by měly vliv na správní úvahu ohledně závažnosti deliktu, správní orgán v době rozhodování neshledal.

Správní orgán ve výsledku po shora uvedené správní úvaze dospěl k závěru, že delikt je střední vyšší závažnosti a že za tento správní delikt, za který lze dle § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb. uložit pokutu do 5.000.000 Kč, uloží pokutu ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Správní orgán hleděl k tomu, aby pokuta byla přiměřená závažnosti deliktu, veřejnému zájmu a aby byla zachována zásada legitimního očekávání. Správní orgán je přesvědčen, že pokuta ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, nijak nevybočuje z rozhodovací praxe správního orgánu, a s ohledem na závažnost deliktu byla očekávatelná.

Zahájení správního řízení v této věci bylo vyvoláno porušením právních povinností uložených účastníku řízení, a proto se ukládá k úhradě rovněž paušální částka nákladů řízení. Její výše je stanovena v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

Z výše uvedených důvodů bylo proto rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Jihočeský a Vysočina se sídlem v Českých Budějovicích. Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplácena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekucním orgánem.

MVDr. Daniel Adamec
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Jihočeský a Vysočina
se sídlem v Českých Budějovicích

v.z. Mgr. Karel Havlíček
zástupce ředitele inspektorátu

2

ID zprávy: 208033970

DORUČENKA

Odesílatel

ČR - Česká obchodní inspekce, Mánesova 3a, 37021 České Budějovice

Příjemce

HUNSGAS s.r.o., Franzova 830/125, 61400 Brno

Obecné informace

Věc: Rozhodnutí vě věci HUNSGAS s.r.o. §

Zmocnění: 0/0

Náše ČJ: ČOI 67839/14/2000

Náše sp.zn.: ČOI 35236/14/2000 SŘ 0670/14

Váše ČJ:

Váše sp.zn.:

K rukám:

Do vl. rukou: ☒

Zakázat doručení fikcí ☐

písmeno

PID: COI0X00J2SY2

9/7
9/8

Informace o dodání a doručení

Datum a čas:

Dodejka: 23.06.2014 14:21:31

Doručenka: 23.06.2014 14:49:19

Události

Popis: EV0: Datová zpráva byla podána.

Popis: EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci

Popis: EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu §8, odst. 1 až 4 zákona č.300/2008 Sb. v platném znění. Datová zpráva je

Popis: nyní doručena. Případně dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není

Čas: 23.06.2014 14:21:30

Čas: 23.06.2014 14:21:31

Čas: 23.06.2014 14:49:19

